

Bruksela, dnia 7.11.2012 r.
COM(2012) 650 final

2012/0309 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu

UZASADNIENIE

1. Ogólny kontekst i podstawa wniosku

Zgodnie z art. 62 ust. 2 lit. b) ppkt (i) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską Rada przyjęła rozporządzenie Rady (WE) nr 539/2001¹ wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych (tzw. „wykaz negatywny”, załącznik I), oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (tzw. „wykaz pozytywny”, załącznik II). Artykuł 61 Traktatu WE wymienia te wykazy wśród środków towarzyszących, które są bezpośrednio związane ze swobodnym przepływem osób w ramach obszaru wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Właściwą podstawę prawną stanowi obecnie art. 77 ust. 2 lit. a) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).

Ustalenie wykazu państw trzecich, których obywatele podlegają obowiązkowi wizowemu, oraz państw trzecich zwolnionych z takiego wymogu przebiega w drodze przemysłanej, indywidualnej oceny szeregu kryteriów odnoszących się, między innymi, do nielegalnej imigracji, porządku oraz bezpieczeństwa publicznego i do stosunków Unii Europejskiej z państwami trzecimi, z uwzględnieniem elementów spójności i wzajemności regionalnej. W kontekście kryterium dotyczącego porządku publicznego i nielegalnej imigracji należy zwrócić szczególną uwagę również na zabezpieczenia dokumentów podróży wydawanych przez te państwa trzecie.

W związku z faktem, iż stopień spełnienia przez państwa trzecie kryteriów określonych w rozporządzeniu (WE) nr 539/2001 może z czasem ulegać zmianie, zarówno wykaz negatywny, jak i pozytywny powinny regularnie podlegać przeglądowi. W programie sztokholmskim przyjętym w grudniu 2009 r. Rada Europejska wyraźnie zwróciła się do Komisji o dalsze prowadzenie regularnego przeglądu wykazu państw trzecich, których obywatele podlegają obowiązkowi wizowemu oraz wykazu państw trzecich, których obywatele nie podlegają obowiązkowi wizowemu, pod kątem odpowiednich kryteriów dotyczących nielegalnej imigracji, porządku i bezpieczeństwa publicznego, przy jednoczesnym uwzględnieniu celów wewnętrznej i zewnętrznej polityki Unii.

Rozporządzenie (WE) nr 539/2001 od czasu jego przyjęcia było w związku z tym zmieniane osiem razy²; ostatnio zaś w 2010 r. w celu przesunięcia Tajwanu do wykazu pozytywnego, a także w celu odzwierciedlenia wyniku dialogów w sprawie zniesienia obowiązku wizowego przez przeniesienie Albanii oraz Bośni i Hercegowiny do wykazu pozytywnego.

Parlament Europejski i Rada prowadzą negocjacje w sprawie szeregu zmian do przepisów rozporządzenia (WE) nr 539/2001 zaproponowanych przez Komisję³: wprowadzenia wizowej klauzuli ochronnej umożliwiającej, w sytuacjach nadzwyczajnych, czasowe zawieszenie

¹ Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1.

² Rozporządzenie Rady (WE) nr 2414/2001 z dnia 7 grudnia 2001 r. (Dz.U. L 327 z 12.12.2001, s. 1); rozporządzenie Rady (WE) nr 453/2003 z dnia 6 marca 2003 r. (Dz.U. L 69 z 13.3.2003, s. 10); rozporządzenie Rady (WE) nr 851/2005 z dnia 2 czerwca 2005 r. (Dz.U. L 141 z 4.6.2005, s. 3); rozporządzenie Rady (WE) nr 1791/2006 z dnia 20 listopada 2006 r. (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, s. 1); rozporządzenie Rady (WE) nr 1932/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. (Dz.U. L 405 z 30.12.2006, s. 23); rozporządzenie Rady (WE) nr 1244/2009 z dnia 30 listopada 2009 r. (Dz.U. L 336 z 18.12.2009, s. 1); rozporządzenie Rady (UE) nr 1091/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. (Dz.U. L 329 z 14.12.2010, s. 1) oraz rozporządzenie Rady (UE) nr 1211/2010 z dnia 15 grudnia 2010 r. (Dz.U. L 339 z 22.12.2010, s. 9).

³ COM(2011) 290 wersja ostateczna.

ruchu bezwizowego z państwem trzecim figurującym w wykazie pozytywnym; wzmocnienia pewności prawnej poprzez ustalenie zasad w odniesieniu do pewnych sytuacji jeszcze nieobjętych rozporządzeniem; oraz dostosowania przepisów w świetle ostatnich zmian wprowadzonych przez Traktat z Lizbony i prawodawstwo wtórne, na przykład kodeks wizowy (rozporządzenie Rady (WE) nr 810/2009)⁴.

Wykazy załączone do rozporządzenia (WE) nr 539/2001 muszą być regularnie poddawane przeglądowi w świetle właściwych, wyżej wymienionych kryteriów określonych w rozporządzeniu.

Przegląd wykazów załączonych do rozporządzenia ma zatem na celu zadbanie, aby:

- treść wykazu państw trzecich była zgodna z kryteriami określonymi w motywie 5 rozporządzenia, szczególnie kryteriami dotyczącymi nielegalnej imigracji i porządku publicznego oraz aby we właściwych sytuacjach miało miejsce przeniesienie państw z jednego wykazu do drugiego;
- zgodnie z art. 77 ust. 2 lit. a) TFUE, rozporządzenie w sposób wyczerpujący określało, czy dany obywatel państwa trzeciego podlega obowiązkowi wizowemu, czy jest z tego obowiązku zwolniony.

2. Elementy wniosku

2.1 Przeniesienie państw trzecich z wykazu negatywnego (załącznik I) do wykazu pozytywnego (załącznik II)

Zgodnie z podejściem przyjętym w odniesieniu do wcześniejszych zmian do rozporządzenia (WE) nr 539/2001 na potrzeby regularnego przeglądu wykazów, Komisja zwróciła się do państw członkowskich z pytaniem, czy w ich opinii załączniki do rozporządzenia w obecnym kształcie nadal odpowiadają kryteriom określonym w rozporządzeniu. Żadne z państw członkowskich nie zasugerowało przeniesienia państw trzecich z wykazu pozytywnego do wykazu negatywnego. Komisja otrzymała propozycje przesunięcia z wykazu negatywnego do wykazu pozytywnego w odniesieniu do szeregu państw trzecich. Niektóre państwa trzecie bezpośrednio zwróciły się do Komisji z prośbą o przeniesienie do wykazu pozytywnego. Przeanalizowano informacje przekazane przez państwa członkowskie (Komisja otrzymała 20 odpowiedzi) oraz informacje z innych źródeł, w tym z delegatur UE odpowiedzialnych za państwa trzecie, których dotyczyła omawiana sytuacja, i statystyki dotyczące przepływów migracyjnych, azylu i działań mających na celu zwalczanie nielegalnej migracji przekazane przez Eurostat⁵. Komisja doszła do wniosku, że na obecnym etapie do wykazu pozytywnego należy przenieść państwa i kategorie obywateli brytyjskich wymienione w podpunktach poniżej.

2.1.1 Obywatele Wysp Karaibskich

Komisja dokonała analizy posiadanych informacji, w tym danych statystycznych, na temat każdego z państw trzecich zaproponowanych przez państwa członkowskie. Szczególną uwagę zwrócono na: poziom rozwoju gospodarczego i społecznego tych państw, zagrożenie

⁴ Dz.U. L 243 z 15.9.2009, s. 1.

⁵ Zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) 862/2007 z dnia 11 lipca 2007 r. (Dz.U. L 199 31.7.2007, s. 23)

nielegalną imigracją do Unii Europejskiej oraz kwestie dotyczące stosunków zewnętrznych i spójności regionalnej.

Komisja doszła do wniosku, że nakładanie obowiązku wizowego na obywateli Dominiki, Grenady, Saint Lucii, Saint Vincent i Grenadynów oraz Trynidadu i Tobago nie ma dalszego uzasadnienia. Znaczna liczba państw członkowskich zasugerowała przeniesienie tych państw z wykazu negatywnego do wykazu pozytywnego. Wspomniane pięć państw nie stanowi dla państw członkowskich Unii żadnego zagrożenia z punktu widzenia nielegalnej imigracji lub porządku publicznego i bezpieczeństwa, zgodnie z kryteriami określonymi w motywie 5 rozporządzenia. Ponadto, państwa te posiadają dobrze ugruntowany ustrój demokratyczny. Są państwami o dobrej jakości życia, a gospodarka w tym regionie jest gospodarką stabilnie rozwijającą się. Państwa te udowodniły, że są w stanie sprostać kryzysowi gospodarczemu panującemu obecnie na świecie i polepszać swoje i tak już dobre stosunki zarówno z Unią Europejską, jak i międzynarodowymi instytucjami finansowymi. Przy okazji przeglądu rozporządzenia (WE) nr 539/2001⁶ w 2006 r. przesunięto do wykazu pozytywnego cztery państwa z tego regionu, a zniesienie obowiązku wizowego w stosunku do obywateli tych państw nie miało żadnych negatywnych konsekwencji pod względem nielegalnej imigracji lub bezpieczeństwa. Proponuje się zatem przeniesienie Dominiki, Grenady, Saint Lucii, Saint Vincent i Grenadynów oraz Trynidadu i Tobago z wykazu negatywnego do wykazu pozytywnego.

Warto również wspomnieć, że w Trynidadzie i Tobago przedstawicielstwa posiadają cztery państwa członkowskie (Francja, Niemcy, Niderlandy i Hiszpania). Jedynie jedno państwo członkowskie (Francja) ma konsulat w Saint Lucii, która jest popularnym celem podróży turystycznych. Ponieważ w Grenadzie, Dominice, Saint Vincent i Grenadynach nie ma przedstawicielstwa żadne państwo członkowskie, obywatele tych państw muszą wnioskować o wizy Schengen za granicą, co pociąga za sobą znaczne koszty. Zarówno Grenada, jak i Saint Lucia mają w państwach Schengen jedynie jedno przedstawicielstwo oraz są reprezentowane przez Wysoką Komisję w Zjednoczonym Królestwie.

Wszyscy obywatele UE korzystają obecnie z ruchu bezwizowego do Trynidadu i Tobago, co obwarowane jest jednak różnymi warunkami i zależne od długości pobytu (pobyt jednego miesiąca dla obywateli Słowacji, Słowenii, Republiki Czeskiej, Polski, Bułgarii, Rumunii, Węgier, Litwy, Łotwy i Estonia). W pozostałych czterech państwach karaibskich obywatele wszystkich państw członkowskich są zwolnieni z obowiązku wizowego w przypadku pobytów trwających do 180 dni.

W kontekście kryterium dotyczącego porządku publicznego i nielegalnej imigracji należy zwrócić szczególną uwagę również na zabezpieczenia dokumentów podróży wydawanych przez te państwa trzecie. Przy okazji ostatniej zmiany rozporządzenia Komisja ogłosiła, że w przyszłości przeniesienie do wykazu pozytywnego może zależeć od spełnienia szczególnych warunków odnoszących się do zabezpieczenia dokumentów podróży. W związku z tym wydawanie paszportów biometrycznych stało się warunkiem przeniesienia krajów Bałkanów Zachodnich z wykazu negatywnego do wykazu pozytywnego, ze względu na słabości poprzedniego systemu paszportowego w tym regionie i problemów z wydawaniem dokumentów. Jednakże uwzględniając wysoki poziom zabezpieczeń dokumentów podróży CARICOM wydawanych przez państwa, których dotyczy niniejsza zmiana rozporządzenia, jak również spójność regionalną z innymi państwami z tego regionu przeniesionymi do

⁶ Rozporządzenie (WE) nr 1932/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. (Dz.U. L 405 z 30.12.2006, s. 23).

wykazu pozytywnego w wyniku ostatniej zmiany rozporządzenia (WE) nr 539/2001 (rozporządzeniem (WE) nr 1932/2006), wydawanie paszportów biometrycznych nie powinno stanowić warunku przeniesienia Dominiki, Grenady, Saint Lucii, Saint Vincent i Grenadynów oraz Trynidadu i Tobago do wykazu pozytywnego. Państwa te wydają nadające się do odczytu maszynowego paszporty CARICOM o wysokim poziomie zabezpieczeń i zamierzają zastąpić je przez paszporty biometryczne w najbliższej przyszłości.

W celu zapewnienia spójności z wcześniej wprowadzanymi zwolnieniami z obowiązku wizowego dla krajów w regionie Karaibów, mając na uwadze, że zwolnienia te nie miały negatywnych skutków, i w celu zapewnienia w przyszłości pełnej wzajemności w zakresie bezwizowych krótkoterminowych pobytów trzymiesięcznych w okresie sześciomiesięcznym (co obecnie nie ma w pełni miejsca, np. w Trynidadzie i Tobago) zwolnienie z obowiązku wizowego dla obywateli tych państw nie powinno mieć zastosowania do momentu zawarcia i wejścia w życie umowy o ruchu bezwizowym między Unią Europejską a państwami, których dotyczy niniejsza zmiana rozporządzenia.

2.1.2. Obywatele państw wyspiarskich Oceanii

Po przeanalizowaniu kryteriów dotyczących nielegalnej imigracji, porządku i bezpieczeństwa publicznego oraz stosunków zewnętrznych Unii, Komisja uważa, że Kiribati, Nauru, Mikronezja, Palau, Samoa, Timor Wschodni, Tonga, Tuvalu, Wyspy Marshalla, Wyspy Salomona i Vanuatu powinny zostać przeniesione do wykazu pozytywnego w rozporządzeniu (WE) nr 539/2001.

Najnowsze dane statystyczne dowodzą, że żadne z tych państw nie jest źródłem nielegalnej migracji do UE.

Paszporty wydawane przez te państwa nadają się do odczytu maszynowego⁷ i zawierają wystarczającą liczbę zabezpieczeń. Podobnie jak w przypadku państw wyspiarskich regionu Karaibów, wydawanie paszportów biometrycznych nie powinno stanowić dla państw wyspiarskich Oceanii warunku wstępnego do zwolnienia ich obywateli z obowiązku wizowego.

Jedynie dwa państwa członkowskie są reprezentowane w tych państwach: Portugalia w Timorze Wschodnim i Francja w Vanuatu. Niewielka reprezentacja państw członkowskich w regionie może pociągać za sobą znaczne koszty dla osób ubiegających się o wizę Schengen.

W omawianym regionie leży również Fidżi, ale w świetle obecnej sytuacji politycznej w tym kraju i wobec braku postępów w przestrzeganiu zasadniczych elementów określonych w umowie z Kotonu, nie uznano za właściwe przeniesienia Fidżi do wykazu pozytywnego.

W omawianym regionie leży również Papua Nowa Gwinea, ale sytuacja tego państwa pod względem liczby ludności i obszaru jest znacząco różna od sytuacji państw, których dotyczy wnioski. Ponadto w chwili obecnej panują tam trudne warunki polityczne, co uniemożliwia włączenie do wykazu pozytywnego na obecnym etapie.

Większość państw wyspiarskich Oceanii przewiduje ruch bezwizowy dla obywateli większości państw członkowskich. Jednakże w celu zapewnienia w przyszłości pełnej

⁷ Kiribati, przy wsparciu Australijskiego Ministerstwa ds. Imigracji, jest w trakcie modernizacji swoich paszportów w celu umożliwienia odczytu maszynowego.

wzajemności w zakresie bezwizowych krótkoterminowych pobytów trzymiesięcznych w okresie sześciomiesięcznym i spójności z wcześniej wprowadzanymi zwolnieniami z obowiązku wizowego, zwolnienie z obowiązku wizowego dla obywateli państw wyspiarskich Oceanii nie powinno mieć zastosowania do momentu zawarcia i wejścia w życie umowy o ruchu bezwizowym między Unią Europejską a tymi państwami.

2.1.3. Szczególne kategorie obywateli brytyjskich

Przy okazji przeglądu rozporządzenia (WE) nr 539/2001⁸ w 2006 r. podjęto się sprecyzowania na potrzeby prawa Unii sytuacji obywateli brytyjskich, którzy nie są się obywatelami Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej. Niektóre grupy (brytyjscy obywatele Hongkongu (ang. *British nationals (Overseas)*)) zostały ujęte w nowej sekcji załącznika II, podczas gdy pozostałe grupy (obywatele brytyjskich terytoriów zamorskich (ang. *British Overseas Territories Citizens*), którzy nie mają prawa mieszkać w Zjednoczonym Królestwie, zamorscy obywatele brytyjscy (ang. *British Overseas Citizens*), bezpaństwowi poddani Korony Brytyjskiej (ang. *British subjects*) którzy nie mają prawa mieszkać w Zjednoczonym Królestwie oraz osoby podlegające zwierzchnictwu brytyjskiemu (ang. *British Protected Persons*)) zostały ujęte w ramach nowej sekcji załącznika I. To rozróżnienie zostało uznane za konieczne, ponieważ stwierdzono, że istnieje ryzyko wystąpienia nielegalnej imigracji.

Jednak dane statystyczne z ostatnich trzech lat pokazują, że liczba przypadków odmowy wjazdu na granicach i zatrzymań nielegalnych imigrantów jest bardzo niska, a zatem obywatele brytyjscy objęci obowiązkiem wizowym nie powodują zagrożenia z punktu widzenia nielegalnej imigracji do strefy Schengen. Niektórzy z nich mają prawo pobytu w Zjednoczonym Królestwie. Ponadto większość z nich zamieszkuje na wyspach karaibskich (Bermudy, Turks i Caicos, Montserrat, itd.), które wykazują znaczne podobieństwa z państwami tego regionu, które są stopniowo przenoszone do załącznika II (zob. 2.1.1. powyżej). Spójność regionalna wymagałaby zatem podobnego traktowania tych obywateli. Liczbę osób należących do czterech grup obywateli brytyjskich wymienionych obecnie w załączniku I szacuje się na mniej niż 300 000.

Gwarantowane są zabezpieczenia dokumentów podróży obywateli brytyjskich, ponieważ dokumenty są wyrabiane w Zjednoczonym Królestwie na podstawie ścisłych specyfikacji technicznych. Nadają się one do odczytu maszynowego i zawierają szereg zabezpieczeń.

2.2. Aktualizacji wykazu negatywnego (załącznik I) – włączenie Sudanu Południowego

Dnia 9 lipca 2011 r. Sudan Południowy oficjalnie ogłosił swoją niezależność od Sudanu, który figuruje w wykazie negatywnym. Dnia 14 lipca 2011 r. Sudan Południowy został członkiem Organizacji Narodów Zjednoczonych. Należy zatem wprowadzić zmiany do załącznika I, polegające na włączeniu wzmianki o Sudanie Południowym.

3. Główne organizacje/eksperti, z którymi przeprowadzono konsultacje

Przeprowadzono konsultacje z państwami członkowskimi.

⁸ Rozporządzenie (WE) nr 1932/2006 z dnia 21 grudnia 2006 r. (Dz.U. L 405 z 30.12.2006, s. 23).

4. Ocena skutków

Nie jest konieczna.

5. Podstawa prawna

Rozporządzenie (WE) 539/2001 było pierwotnie oparte na art. 62 ust. 2 lit. b) ppkt (i) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską. Obecnie jednak, w świetle Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), niniejszy wniosek stanowi rozwinięcie wspólnej polityki wizowej zgodnie z art. 77 ust. 2 lit. a) TFUE.

6. Zasada proporcjonalności i pomocniczości

Rozporządzenie (WE) nr 539/2001 wymienia państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych (wykaz negatywny), oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu (wykaz pozytywny).

Decyzja o zmianie tych wykazów poprzez przeniesienie państw z wykazu negatywnego do wykazu pozytywnego i vice versa leży w wyłącznej kompetencji Unii zgodnie z art. 77 ust. 2 lit. a) TFUE.

7. Wybór instrumentów

Rozporządzenie (WE) 539/2001 musi być zmienione w drodze rozporządzenia.

8. Wpływ na budżet

Wnioskowana zmiana nie ma wpływu finansowego na budżet Unii.

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

zmieniające rozporządzenie (WE) nr 539/2001 wymieniające państwa trzecie, których obywatele muszą posiadać wizy podczas przekraczania granic zewnętrznych, oraz te, których obywatele są zwolnieni z tego wymogu

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 77 ust. 2 lit. a),

uwzględniając wniosek Komisji,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Treść wykazów państw trzecich w załącznikach I i II do rozporządzenia Rady (WE) nr 539/2001 z dnia 15 marca 2001 r.⁹ powinna pozostawać w zgodności z kryteriami określonymi w motywie 5 tego rozporządzenia. Niektóre kraje trzecie, w których nastąpiła zmiana sytuacji w odniesieniu do tych kryteriów, powinny zostać przeniesione z jednego załącznika do drugiego.
- (2) Utrzymanie obowiązku wizowego w stosunku do obywateli takich państw, jak Dominika, Grenada, Kiribati, Mikronezja, Nauru, Palau, Saint Lucia, Saint Vincent i Grenadyny, Samoa, Timor Wschodni, Tonga, Trynidad i Tobago, Tuvalu, Wyspy Marshalla, Wyspy Salomona oraz Vanuatu nie jest już uzasadnione. Kraje te nie stwarzają żadnego zagrożenia z punktu widzenia nielegalnej migracji, ani zagrożenia dla porządku publicznego UE, zgodnie z kryteriami określonymi w motywie 5 rozporządzenia (WE) nr 539/2001. W związku z tym obywatele tych państw powinni zostać zwolnieni z obowiązku wizowego w przypadku łącznych pobytów nie dłuższych niż trzy miesiące, a wzmianki o tych państwach powinny zostać przeniesione do załącznika II.
- (3) Zwolnienie obywateli Dominiki, Grenady, Kiribati, Mikronezji, Nauru, Palau, Saint Lucii, Saint Vincent i Grenadyn, Samoa, Timoru Wschodniego, Tonga, Trynidadu i Tobago, Tuvalu, Wysp Marshalla, Wysp Salomona oraz Vanuatu z obowiązku wizowego nie powinno jednak wejść w życie dopóki – w celu zapewnienia pełnej wzajemności – nie zostaną zawarte umowy dwustronne o ruchu bezwizowym między Unią Europejską a tymi państwami.

⁹ Dz.U. L 81 z 21.3.2001, s. 1.

- (4) Z danych statystycznych wynika, że grupy obywateli brytyjskich obecnie wymienione w pkt 3 załącznika I nie stwarzają ryzyka w kontekście nielegalnej imigracji do obszaru Schengen, oraz że większość z nich mieszka w regionie Karaibów, który wykazuje silne więzi i podobieństwa do państw sąsiadujących, nieobjętych obowiązkiem wizowym. Te grupy obywateli brytyjskich powinny zatem zostać zwolnione z obowiązku wizowego w przypadku łącznych pobytów nie dłuższych niż trzy miesiące, a wzmianki o tych grupach powinny zostać przeniesione do załącznika II.
- (5) Rozwój prawa międzynarodowego, pociągający za sobą zmiany statusu lub oznaczeń niektórych państw lub podmiotów, powinien znaleźć odbicie w załącznikach do rozporządzenia (WE) nr 539/2001. Do załącznika I do rozporządzenia należy dodać wzmiankę o Sudanie Południowym, ponieważ kraj ten ogłosił niepodległość w dniu 9 lipca 2011 r. i uzyskał członkostwo w Organizacji Narodów Zjednoczonych w dniu 14 lipca 2011 r.
- (6) W odniesieniu do Islandii i Norwegii, niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy zawartej przez Radę Unii Europejskiej i Republikę Islandii oraz Królestwo Norwegii dotyczącej włączenia tych dwóch państw we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹⁰, należące do obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B decyzji Rady 1999/437/WE z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie niektórych warunków stosowania tej umowy¹¹.
- (7) W odniesieniu do Szwajcarii, niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską a Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen¹², należące do obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B i C decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/146/WE¹³.
- (8) W odniesieniu do Liechtensteinu niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen w rozumieniu protokołu między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską, Konfederacją Szwajcarską i Księstwem Liechtensteinu o przystąpieniu Księstwa Liechtensteinu do Umowy między Unią Europejską, Wspólnotą Europejską i Konfederacją Szwajcarską w sprawie włączenia Konfederacji Szwajcarskiej we wprowadzanie w życie, stosowanie i rozwój dorobku Schengen, należące do obszaru, o którym mowa w art. 1 pkt B oraz C decyzji Rady 1999/437/WE w związku z art. 3 decyzji Rady 2008/261/WE¹⁴.
- (9) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Zjednoczonego Królestwa zgodnie z decyzją Rady 2000/365/WE z dnia 29 maja 2000 r. dotyczącą wniosku Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej o zastosowanie wobec niego niektórych

¹⁰ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 36.

¹¹ Dz.U. L 176 z 10.7.1999, s. 31.

¹² Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 52.

¹³ Dz.U. L 53 z 27.2.2008, s. 1.

¹⁴ Dz.U. L 83 z 26.3.2008, s. 3.

przepisów dorobku Schengen¹⁵. Zjednoczone Królestwo nie bierze zatem udziału w jego przyjęciu, nie jest nim związane i nie podlega jego stosowaniu.

- (10) Niniejsze rozporządzenie stanowi rozwinięcie przepisów dorobku Schengen, które nie mają zastosowania do Irlandii, zgodnie z decyzją Rady 2002/192/WE z dnia 28 lutego 2002 r. dotyczącą wniosku Irlandii o zastosowanie wobec niej niektórych przepisów dorobku Schengen¹⁶. Irlandia nie bierze zatem udziału w jego przyjęciu, nie jest nim związana i nie podlega jego stosowaniu.
- (11) W odniesieniu do Cypru niniejsze rozporządzenie jest aktem opartym na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu art. 3 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2003 r.
- (12) Niniejsze rozporządzenie jest aktem opartym na dorobku Schengen lub w inny sposób z nim związanym w rozumieniu art. 4 ust. 1 Aktu przystąpienia z 2005 r.,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

W rozporządzeniu (WE) nr 539/2001 wprowadza się następujące zmiany:

1. w załączniku I wprowadza się następujące zmiany:

- a) w pkt 1 skreśla się wzmianki o Dominice, Grenadzie, Kiribati, Mikronezji, Nauru, Palau, Saint Lucii, Saint Vincent i Grenadynach, Samoa, Timorze Wschodnim, Tongu, Trynidadzie i Tobago, Tuvalu, Wyspach Marshalla, Wyspach Salomona, oraz Vanuatu i dodaje się wzmiankę o Sudanie Południowym;
- b) skreśla się pkt 3;

2. w załączniku II wprowadza się następujące zmiany:

- a) w pkt 1 dodaje się następujące wzmianki:

„Dominika*”,

„Grenada*”,

„Kiribati*”,

„Mikronezja*”,

„Nauru*”,

„Palau*”,

„Saint Lucia*”,

¹⁵ Dz.U. L 131 z 1.6.2000, s. 43.

¹⁶ Dz.U. L 64 z 7.3.2002, s. 20.

„Saint Vincent i Grenadyny*”,
„Samoa*”,
„Timor Wschodni*”,
„Tonga*”,
„Trynidad i Tobago*”,
„Tuvalu*”,
„Wyspy Marshalla*”,
„Wyspy Salomona*” i
„Vanuatu”.

*, „Zwolnienie z obowiązku wizowego ma zastosowanie od dnia wejścia w życie umowy o zwolnieniu z obowiązku wizowego, która zostanie zawarta z Unią Europejską”;

b) punkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Obywatele brytyjscy, którzy nie są obywatelami Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej do celów prawa Unii:

brytyjscy obywatele Hongkongu (ang. *British nationals (Overseas)*)

obywatele brytyjskich terytoriów zamorskich (ang. *British Overseas Territories Citizens*)

zamorscy obywatele brytyjscy (ang. *British Overseas Citizens*)

osoby podlegające zwierzchnictwu brytyjskiemu (ang. *British Protected Persons*)

bezpaństwowi poddani Korony Brytyjskiej – (ang. *British Subjects*)”.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane w państwach członkowskich zgodnie z Traktatami.

Sporządzono w Brukseli dnia [...] r.

W imieniu Rady

Przewodniczący

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodniczący